

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 22 november 2001

Nr 1015—1021

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1015	Radiolag	2865
1016	Lag om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet	2878
1017	Lag om ändring av lagen om posttjänster	2879
1018	Finansministeriets förordning om ändring av 1 § finansministeriets beslut om deklarations-skyldighet	2884
1019	Finansministeriets förordning om ändring av 4 § finansministeriets beslut om betalningsställen för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring	2885
1020	Finansministeriets förordning om ändring av finansministeriets beslut om betalning av vissa skatter och återbärningar	2886
1021	Utrikesministeriets meddelande om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	2888

Nr 1015

Radiolag

Given i Helsingfors den 16 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

- 1) främja effektiv, ändamålsenlig och tillräckligt störningsfri användning av radiofrekvenser,
- 2) säkerställa en rättvis tillgång till dem,
- 3) skapa betingelser för en så fri rörlighet för radioanläggningar som möjligt,
- 4) främja kommunikationsmarknadens effektivitet vid allmän televerksamhet.

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om radioanläggning-

ar, utsläppande av radioanläggningar på marknaden, saluföring, innehav och användning av radioanläggningar samt planering av användningen av radiofrekvenser och anvisning av dem för olika ändamål.

Denna lag tillämpas på radioanläggningar i finska fartyg, luftfartyg och föremål som skickats ut i rymden även då de är utanför finskt territorium.

3 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 7, 15, 20, 21, 28, 31 och 32 § och 34 § 3 mom. gäller inte försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet när de sköter radiokommunikation som har samband med det militära försvaret, inte heller radioanläggningar som de innehar uteslutande för ändamål som hänför sig till det militära försvaret.

RP 80/2001
TrUB 6/2001
RSv 103/2001

Denna lags 17 § 1 mom., 28 § 3 mom., 31 § och 34 § 2 och 3 mom. tillämpas inte på radioanläggningar som används av en främmande stats örlogsfartyg, militära luftfartyg eller andra luftfartyg som används enbart för statliga ändamål.

På andra än de utländska fartygs eller luftfartygs radiosändare som avses i 2 mom. tillämpas inte 31 § 1 och 2 mom. och 34 § 2 mom. i denna lag. På nämnda radiosändare tillämpas inte heller 34 § 3 mom., om sändarens innehavare eller användare på begäran visar upp tillstånd eller bevis på det sätt som föreskrivs i 17 § 1 mom. och 31 § 3 mom.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *radiofrekvenser* elektromagnetiska vågor med lägre frekvens än 3 000 GHz som utbreder sig fritt,

2) *radiokommunikation* överföring, sändning eller mottagning av meddelanden med hjälp av radiofrekvenser,

3) *radioanläggning* en anläggning eller en väsentlig del av den som är avsedd för sändning (*radiosändare*) eller mottagning (*radiomottagare*) av radiofrekventa elektromagnetiska vågor för radiokommunikation,

4) *radiokommunikation i säkerhetssyfte* radiokommunikation för att skydda och rädda människoliv eller egendom,

5) *amatörradiokommunikation* sådan radiokommunikation mellan personer med påvisad tillräcklig behörighet som de utövar med hjälp av amatörradiostationer och i experimentsyfte vad gäller utbildning, kontakter eller radioteknik och som inte strävar efter någon ekonomisk nytta,

6) *skadliga störningar* störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte samt störningar som i väsentlig grad försämrar, förhindrar eller upprepade gånger avbryter annan radiokommunikation,

7) *identifieringsuppgifter för en radiosändning* uppgifter om radiostationens identifieringssignal, radiosändarens typ eller användare och uppgifter om radiosändningens starttid, varaktighet eller utsändningsplats,

8) *harmoniserade standarder* tekniska specifikationer som ett erkänt standardiseringsorgan har fastställt på uppdrag av Europeiska gemenskapernas kommission och vilkas referensuppgifter har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning,

9) *bedömningsorgan* ett organ som en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har utsett för i denna lag avsedda förfaranden för bedömning av radioanläggningars överensstämmelse med uppställda krav och som staten i fråga har anmält till Europeiska gemenskapernas kommission som utsett organ.

5 §

Ansvariga i stället för radioanläggningens tillverkare

Vad som bestäms om tillverkaren i 21—23 och 28 § gäller i tillämpliga delar dennes auktoriserade representant, om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inte är etablerade inom samarbetsområdet, tillämpas denna lag också på den som släpper ut anläggningen på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2 kap.

Frekvensförvaltning

6 §

Användning av radiofrekvenser

Kommunikationsverket bestämmer om användningen av radiofrekvenser för olika användningsändamål med hänsyn till internationella bestämmelser och rekommendationer om användning av radiofrekvenser. I föreskrifterna skall förutom information om ett frekvensområdes användningsändamål också finnas uppgifter om de viktigaste radioegenskaperna, som en radioanläggning som använder frekvensområdet i fråga skall uppfylla.

Statsrådet fastställer en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för televisions- och radioverksamhet och tele-

verksamhet som är beroende av koncession. Kommunikationsverket bestämmer om fördelningen till användare av de frekvensområden som anvisas för andra användningsändamål.

I enskilda fall kan Kommunikationsverket av tekniska skäl avvika från en fastställd användningsplan enligt 2 mom., om det är nödvändigt för att hindra eller avlägsna störningar av radiokommunikationen.

7 §

Radiotillstånd

I syfte att garantera att radiofrekvenserna används effektivt, ändamålsenligt och tillräckligt störningsfritt skall ett tillstånd (*radiotillstånd*) skaffas för innehav och användning av radiosändare, om inte något annat följer av 2, 3 eller 5 mom.

Radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare behövs inte, om radiosändaren fungerar endast på en samfrekvens som Kommunikationsverket har fastställt för den. Kommunikationsverket kan meddela föreskrifter som begränsar användningen av radiosändaren och som är nödvändiga för att frekvenserna skall användas effektivt och ändamålsenligt samt för att förebygga eller avhjälpa störningar.

Radiotillstånd för innehav av en radiosändare behövs inte om radiosändaren i tekniskt hänseende permanent har försatts i sådant skick att den inte kan användas för radiokommunikation eller om det i övrigt är klart att innehavet inte syftar till att anläggningen skall användas för radiokommunikation.

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om hur ett tillstånd, annat berättigande eller märke som anger rätt att använda radiosändare, vilka utfärdats av en behörig myndighet i ett annat land, skall godkännas som ett tillstånd enligt 1 mom.

En polisman från en främmande stat behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av radiosändare vid förföljande enligt artikel 41 eller övervakning över gränsen enligt artikel 40 i den i Schengen den 19 juni 1990 ingångna konventionen (FördrS 23/2001) om tillämpning av Schengenavtalet

av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

8 §

Tillståndsvillkor

Kommunikationsverket kan förena ett radiotillstånd med villkor som är nödvändiga för att frekvenserna skall användas effektivt och ändamålsenligt, kommunikationsmarknaden vara effektiv och störningar av radiokommunikationen kunna förebyggas eller avhjälpas. I tillståndsvillkoren kan Kommunikationsverket ytterligare bestämma att radiotillståndet skall förvaras i radiosändarens omedelbara närhet.

I tillståndsvillkoren för radiosändare med stora risker för störningar kan bestämmas att sändaren inte får tas i bruk förrän Kommunikationsverket på basis av granskning har godkänt ibruktagandet. Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om granskningsförfarandet och om inställning av sändarna och andra liknande förutsättningar för godkännande av ibruktagandet.

Under radiotillståndets giltighetstid kan Kommunikationsverket ändra tillståndsvillkoren, om det är nödvändigt då planerna för radiofrekvenser ändras eller på grundval av frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen.

9 §

Reservering av radiofrekvenser

Före ansökan om radiotillstånd kan en reservering sökas för de radiofrekvenser som behövs för användningen av en radiosändare, om detta är motiverat för planeringen eller genomförandet av ett radiosystem eller om anskaffningen av en radiosändare förutsätter förhandsavgifter om de radiofrekvenser som det finns tillgång till.

10 §

Beviljande av radiotillstånd och frekvensreservering

Radiotillstånd och frekvensreservering be-

viljas av Kommunikationsverket. I ansökan skall de uppgifter lämnas som Kommunikationsverket begärt och som behövs för behandlingen av ansökan.

Radiotillstånd beviljas för högst 10 år åt gången. Radiotillstånd för radiosändare som används för utövande av televisions- och radioverksamhet eller för radiosändare i mobiltelefonnät beviljas dock för högst 20 år åt gången.

Frekvensreservering beviljas för högst ett år åt gången. Reserveringen förfaller när radiotillstånd beviljas för användning av radiosändare enligt 9 §.

Om inte något annat följer av 5—7 mom., skall radiotillstånd eller frekvensreservering som uppfyller villkoren enligt 9 § beviljas, om

1) tillståndet eller frekvensreserveringen söks för ett frekvensområde som i Kommunikationsverkets föreskrifter om användning av radiofrekvenser har anvisats för sådan användning som avses i ansökan,

2) det inom frekvensområdet finns tekniskt ändamålsenliga radiofrekvenser som kan anvisas sökanden för användning eller reservering, och om

3) Kommunikationsverket inte har motiverad anledning att misstänka att sökanden bryter mot bestämmelser, föreskrifter eller till radiotillståndet anknutna villkor som gäller radiokommunikation.

Om sökanden inte har betalt förfallna avgifter för tidigare radiotillstånd eller frekvensreserveringar som gäller samma apparatkategori som det nya tillståndet eller reserveringen söks för, och avgiften till sin storlek inte är ringa, kan ett tillstånd eller en reservering förvägras.

Om sökanden har för avsikt att med radiosändaren utöva koncessionsberoende verksamhet enligt telemarknadslagen (396/1997) eller lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998), kan radiotillstånd eller radiofrekvensreservering inte beviljas, om sökanden inte har behövlig koncession.

Om radiotillstånd eller radiofrekvensreservering på grund av det knappa antalet radiofrekvenser bara kan beviljas en del av sökandena, skall tillstånd eller reservering beviljas sådana sökande vilkas verksamhet bäst främjar lagens syften enligt 1 §.

11 §

Byte av innehavare av radiotillstånd

Ett radiotillstånd kan överföras från ett bolag till ett annat inom en koncern som avses i lagen om aktiebolag (734/1978). Kommunikationsverket skall omedelbart underrättas om överföringen. Andra överföringar än överföringar inom en koncern tillåts endast om så bestäms i tillståndsvillkoren.

Som överföring av radiotillstånd betraktas inte sådan överlåtelse där tillståndshavaren tillfälligt ställer sin radiosändare till någon annans förfogande. Tillståndshavaren svarar även då för att radiosändaren används i enlighet med tillståndsvillkoren.

Om en tillståndshavare fusioneras med ett annat aktiebolag så som avses i lagen om aktiebolag, övergår radiotillståndet till det övertagande bolaget. Om den affärsverksamhet som tillståndshavaren utövar och till vilken radiotillståndet ansluter sig överläts helt och hållet, övergår radiotillståndet till den mottagande juridiska personen eller fysiska personen. Om en innehavare av radiotillstånd försätts i konkurs och konkursförvaltningen omedelbart underrättar Kommunikationsverket om att konkursboet fortsätter tillståndshavarens näringsverksamhet, övergår radiotillståndet till konkursboet.

12 §

Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering

Kommunikationsverket får helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om

1) innehavaren trots åtgärder enligt 36 § gör sig skyldig till allvarliga och upprepade brott mot ett tillståndsvillkor som är väsentligt med avseende på störningsfri radiokommunikation eller gör sig skyldig till ett väsentligt brott mot betalningsskyldigheten i anslutning till radiotillståndet eller radiofrekvensreserveringen,

2) tillståndshavaren uppsåtligt eller av oaktsamhet sänder ett i 34 kap. 10 § strafflagen (39/1889) avsett falskt alarm med radiosändaren eller på något annat sätt stör

eller försvårar radiokommunikation i säkerhetssyfte,

3) tillståndshavaren inte använder de radiofrekvenser som anvisats i tillståndet eller inte börjar använda dem inom den rimliga tidsfrist som Kommunikationsverket uppställt,

4) en radiosändare på grund av sina tekniska egenskaper använder radiofrekvenserna på ett oändamålsenligt sätt,

5) en koncession som beviljats för televisions- och radioverksamhet upphör att gälla enligt 13 § lagen om televisions- och radioverksamhet eller förfaller enligt 14 § i nämnda lag,

6) en koncession enligt 7 § telemarknadslagen upphör att gälla, eller om

7) återkallande förutsätts i internationella fördrag som är bindande för Finland.

13 §

Beslut om störningskydd

Kommunikationsverket kan på ansökan av den som använder radiofrekvenser besluta om åtgärder för att skydda en fast radiomottagningsstation mot störningar, om beslutet kan fattas utan att andra som använder radiofrekvenserna orsakas oskälig ekonomisk eller annan skada i förhållande till den nytta som uppnås genom skyddet.

I beslutet, som gäller i högst tio år åt gången, kan uppställas villkor som gäller konstruktionen hos den station som skall skyddas eller dess läge och användning. Beslutet kan återkallas eller villkoren för det ändras, om de omständigheter som rådde när beslutet fattades väsentligt har förändrats.

14 §

Särskild elutrustning

Kommunikationsverket fastställer de radiofrekvenser på vilka elutrustning, som inte är en radioanläggning och som används för vetenskapligt, industriellt, medicinskt eller annat motsvarande ändamål och är avsedd att generera radiovågor, får användas samt villkoren för användningen av utrustningen.

15 §

Påvisande av behörighet

Den som använder en radiosändare för maritim radiokommunikation eller amatörradiokommunikation skall ha ett av Kommunikationsverket beviljat behörighetsbevis eller ett behörighetsbevis som beviljats av en behörig myndighet i ett annat land och som Kommunikationsverket har godkänt som giltigt i Finland.

Utan hinder av 1 mom. får en radiosändare även användas av en annan person som står under omedelbar uppsikt av den som innehar ett behörighetsbevis.

För erhållande av behörighetsbevis skall behörighetsexamen avläggas. Vid examen skall den som deltar i examen visa att han eller hon känner till reglerna, anvisningarna och anläggningarna inom det ifrågasvarande slaget av radiokommunikation och har nödvändiga språkkunskaper. Kommunikationsverket beslutar om examensfordringarna och examensförrättarna. Examensförrättarna skall stå i tjänste- eller anställningsförhållande till Kommunikationsverket.

Kommunikationsverket beviljar en sökande som avlagt examen ett behörighetsbevis, om det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot bestämmelserna eller föreskrifterna om radiokommunikation.

Den som underkänts i examen kan yrka på rättelse av bedömningen av examensprestationen hos Kommunikationsverket. I ett beslut med anledning av ett yrkande på rättelse får ändring sökas så som föreskrivs i 40 §.

Bestämmelser om den behörighet som krävs för radiokommunikation för luftfart finns i luftfartslagen (281/1995) och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

16 §

Upprätthållande av kompetens

Den som använder en radiosändare för radiokommunikation i säkerhetssyfte ombord på ett handelsfartyg i internationell fart skall innan det förflutit fem år sedan det behö-

righetsbevis som avses i 15 § beviljades påvisa att kompetens enligt beviset har upprätthållits. Upprätthållandet av kompetensen kan påvisas genom

1) uppvisande av ett intyg över sjötjänst som hänför sig till upprätthållande av kompetensen och över användning av radioanläggningar för radiokommunikation i säkerhetssyfte,

2) avläggande av en examen på vilken 15 § 3—5 mom. tillämpas, eller genom

3) avläggande av en kurs som ersätter examen och som Kommunikationsverket godkännt.

Kommunikationsverket beviljar den som i enlighet med 1 mom. påvisar upprätthållande av kompetensen på ansökan ett kompetensbevis. Som bevis på upprätthållande av kompetensen kan Kommunikationsverket också godkänna ett intyg av behörig myndighet i ett annat land om att kompetensen upprätthållits.

17 §

Uppvisande av behörighets- och kompetensbevis samt bevisens giltighetstid

Den som använder en radiosändare för maritim radiokommunikation eller amatörradiokommunikation skall på begäran uppvisa sitt behörighets- eller kompetensbevis för den företrädare för Kommunikationsverket, polisen, gränsbevakningsväsendet eller sjöfartsverket som övervakar att bestämmelserna om bevisen iakttas.

Behörighetsbevis gäller tills vidare och kompetensbevis fem år från den dag de beviljades eller examen avlades eller kursintyget utfärdades.

18 §

Återkallande av behörighets- och kompetensbevis

Kommunikationsverket kan återkalla ett behörighets- eller kompetensbevis, om den som innehar beviset sänder ett i 34 kap. 10 § strafflagen avsett falskt alarm med en radiosändare, med en radiosändare stör radiokommunikationen på ett sätt som är straffbart

enligt 38 kap. 6 § 2 punkten eller 7 § strafflagen eller upprepat bryter mot bestämmelserna om radiokommunikation eller upprepat av oaktsamhet orsakar skadliga störningar av radiokommunikationen.

3 kap.

Utsläppande på marknaden av radioanläggningar

19 §

Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlätas endast sådana radiosändare vilka uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt föreskrivs med stöd av den och vilka är försedda med nödvändiga märkningar och åtföljda av en upplysning om användningsändamålet och av en försäkran om överensstämmelse.

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu endast sådana radiomottagare vilka uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt föreskrivs med stöd av den och vilka är försedda med nödvändiga märkningar och åtföljda av en upplysning om användningsändamålet och av en försäkran om överensstämmelse.

Också andra radioanläggningar avsedda att släppas ut på marknaden i Finland än de som nämns i 1 eller 2 mom. får ställas till påseende, om det genom en tydlig märkning klart anges att anläggningarna inte kan släppas ut på marknaden eller tas i bruk förrän det har säkerställts att de uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

En radiosändare får inte användas för radiokommunikation om det inte säkerställts att den uppfyller kraven enligt 20 eller 24 §. En radiosändare får dock användas för radiokommunikation, om rätten att använda den har godkänts på det sätt som avses i 7 § 4 mom. eller om Kommunikationsverket har beviljat ett radiotillstånd som avses i 7 § 1 mom. för innehav och användning av radiosändaren för forskning och utveckling som gäller radioanläggningar.

20 §

Väsentliga krav

En radioanläggning skall uppfylla följande väsentliga krav:

1) krav som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet, inbegripet elsäkerhetskraven så som särskilt bestäms om dem, utan tillämpning av spänningsgränserna,

2) skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet, så som Kommunikationsverket bestämmer,

3) kravet på effektiv användning av radiofrekvenser och omloppsbaneresurser i syfte att undvika skadliga störningar.

Kommunikationsverket meddelar vid behov närmare föreskrifter om sådana väsentliga särskilda krav på radioanläggningar i fråga om vilka Europeiska gemenskapernas kommission har utfärdat ett beslut som förutsätter verkställighet.

21 §

Säkerställande av överensstämmelse

Att en radioanläggning överensstämmer med kraven skall påvisas genom

1) intern produktionskontroll,

2) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar,

3) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och utlåtande av ett bedömningsorgan som avses i 41 §, eller genom

4) fullständig kvalitetssäkring.

Om tillverkaren av en radiosändare har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten, skall radiosändarens överensstämmelse påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 2, 3 eller 4 punkten.

Om tillverkaren av en radiosändare inte har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten eller har tillämpat dem bara delvis, skall radiosändarens överensstämmelse påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 3 eller 4 punkten.

Att en radiomottagare och mottagarenheterna i en radioanläggning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten.

Vid varje förfarande som avses i 1 mom. skall tillverkaren av en radioanläggning säkerställa att radioanläggningen uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 § samt upprätta ett dokument där det försäkras att radioanläggningen uppfyller dessa krav (*försäkran om överensstämmelse*). Vid förfarandet enligt 1 mom. 2 punkten skall radioanläggningen dessutom genomgå särskild provning av radioanläggningar. Vid förfarandet enligt 1 mom. 3 punkten skall därtill ett bedömningsorgan som avses i 41 § föreläggas dokumentation om den tekniska konstruktionen som bygger på resultaten från provning av radioanläggningen och på det tekniska dokumentet om radioanläggningen.

Ett negativt utlåtande om dokumentationen om radioanläggningens tekniska konstruktion som avses i 5 mom. hindrar inte tillverkaren att släppa ut radioanläggningen på marknaden, om den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

Vid förfarandet enligt 1 mom. 4 punkten skall tillverkaren vid planering, tillverkning och kontroll av produkter tillämpa ett kvalitetssystem som är godkänt av ett bedömningsorgan. För övervakningen skall tillverkaren ge bedömningsorganet nödvändiga uppgifter och tillåta kontroll av sina produktions-, kontroll-, provnings- och lagerlokaliteter. Om kvalitetssystemet inte längre uppfyller de krav som ställs på det med stöd av denna lag, kan bedömningsorganet återta sitt godkännande.

Dokumenterna i anslutning till förfarandena för säkerställande av överensstämmelse skall upprättas på finska eller svenska eller på ett språk som godkänts av bedömningsorganet eller Kommunikationsverket. Tillverkaren skall hålla nämnda dokument tillgängliga för de nationella myndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i minst tio år efter det att den sista radioanläggningen tillverkades.

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för säkerställande av överensstämmelse och de dokument som skall upprättas i samband med det.

22 §

Märkning och information

Tillverkaren av en radioanläggning skall

förse en i enlighet med 21 § säkerställd radioanläggning med en märkning så som Kommunikationsverket bestämmer.

Radioanläggningen skall åtföljas förutom av en försäkran om överensstämmelse också av uppgifter på finska och svenska om anläggningens användningsändamål (*meddelande om användningsändamål*). Uppgifterna skall vara tydligt synliga på anläggningens försäljningsförpackning och i handboken och av dem skall framgå de Europeiska unionens medlemsstater eller geografiska områden där anläggningen avses bli använd.

23 §

Anmälan om utsläppande på marknaden

Om en enligt 21 § säkerställd radiosändare fungerar på frekvenser som i föreskrifter av Kommunikationsverket anvisas för andra användningsändamål, skall tillverkaren till Kommunikationsverket anmäla planerna på att släppa ut radiosändaren på marknaden.

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om anmälningsförfarandet och uppgifterna i anmälan.

24 §

Krav som gäller särskilda radioanläggningar

Vad som bestäms i 20—22 § gäller inte

1) radioanläggningar som är avsedda endast för amatörradiokommunikation och som inte finns att tillgå i handeln,

2) radioanläggningar som betraktas som utrustning ombord på fartyg när överensstämmelsen säkerställs,

3) radiomottagare för mottagning av televisions- eller radioprogram,

4) radioanläggningar som används i radiokommunikation för luftfart,

5) radioanläggningar som enbart används för säkerställande av allmän säkerhet, statens säkerhet eller uppdagande, utredning eller förundersökning av brott.

Kommunikationsverket kan vid behov meddela föreskrifter om egenskaperna och den tekniska konstruktionen hos radioanläggningar enligt 1 mom. samt om förfarandet för säkerställande av anläggningarnas överensstämmelse och om märkningarna på dem.

4 kap.

Styrning och övervakning

25 §

Styrning och utveckling

Kommunikationsministeriet ansvarar för den allmänna styrningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

26 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket sköter frekvensförvaltningen. Utöver vad som annars bestäms i denna lag skall Kommunikationsverket

1) övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas, med undantag av de krav enligt 20 § 1 mom. 1 punkten som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet till den del de skall övervakas av någon annan myndighet,

2) säkerställa överensstämmelsen för radioanläggningar som avses i 24 § 1 mom. 1, 4 och 5 punkten,

3) utreda orsakerna till störningar av radiokommunikationen, störningar mellan radioanläggningar samt störningar som en radioanläggning orsakar telenätet, teleterminalutrustningar eller elanläggningar,

4) bevilja identifieringssignaler för radiostationerna, vilka behövs för att identifiera radiosändningar, och vid behov meddela föreskrifter om hur de skall användas,

5) meddela föreskrifter om amatörradiostationers konstruktion och användning samt föreskrifter som annars skall iakttas inom amatörradiokommunikation och som gäller frekvensområden, sändareffekter, oönskade emissioner, riktande av sändningar och envägssändningar.

27 §

Vissa andra myndigheters uppgifter

Polisen och gränsbevakningsväsendet övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 7 § 1 mom. och 15 § 1 mom. iakttas. Sjöfartsverket övervakar vid sidan av Kom-

munikationsverket att 15 § 1 mom. och 16 § 1 mom. iakttas. Tullmyndigheterna övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att bestämmelserna om import av radioanläggningar iakttas.

28 §

*Uppgifter som skall lämnas till
Kommunikationsverket*

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av radioanläggningens tillverkare, av den som ansvarar för utsläppandet på marknaden, av importören, av försäljaren och av bedömningsorganet få de uppgifter som behövs för övervakningen av att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

Den som håller radioanläggningar till salu skall på begäran förse Kommunikationsverkets kontrollörer med information om den tekniska konstruktionen hos radioanläggningarna, säkerställandet av överensstämmelsen och överlåtelse.

Den som innehar eller äger en radioanläggning är skyldig att ge Kommunikationsverket uppgifter om konstruktionen, användningen och placeringen av radioanläggningen och uppgifter som behövs vid indrivningen av avgifter.

29 §

Erhållande av uppgifter av tullmyndigheterna

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av tullmyndigheterna erhålla uppgifter om namnet på den som importerar en radioanläggning samt om antalet anläggningar som importerats och om tidpunkten för importen.

30 §

Identifiering och lokalisering av orsaken till störningar

Kommunikationsverket har rätt att bedriva observation av radiokommunikationen och det tekniska utförandet för att säkerställa att radiofrekvenserna är tillräckligt störningsfria

och att de används effektivt. Identifieringsuppgifter för konfidentiella radiosändningar får vara föremål för observation och användas bara i den utsträckning som det är nödvändigt för att identifiera och lokalisera orsaken till störningar av radiokommunikationen, avhjälpa eller begränsa störningar och vidta åtgärder för att den som orsakat störningar ställs under åtal. Innehållet i konfidentiella radiosändningar får dock vara föremål för observation och uppgifter om innehållet användas bara om detta är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal.

Kommunikationsverket skall utplåna uppgifter om konfidentiell radiokommunikation när de inte längre behövs för att säkerställa en tillräckligt störningsfri radiokommunikation eller för att handlägga ett förvaltningsärende eller ett brottmål som gäller störningar. Uppgifterna skall utplånas senast två eller, om det är fråga om uppgifter som är nödvändiga för att säkerställa en störningsfri radiokommunikation i säkerhetssyfte, senast tio år efter utgången av det kalenderår under vilket uppgiften inkom eller beslutet i ett förvaltningsärende eller ett brottmål som gäller störningen fick laga kraft.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller också de uppgifter som Kommunikationsverket får med stöd av 37 § 3 mom.

31 §

Kontroll

Kommunikationsverkets kontrollörer har rätt att utföra kontroller för övervakningen av att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs på en plats där det finns

1) en radiosändare för vars innehav krävs ett radiotillstånd enligt denna lag eller för vars användning krävs ett behörighets- eller kompetensbevis som avses i denna lag,

2) en radioanläggning som konstaterats eller som på sannolika grunder misstänks ha fungerat eller fungera i strid med bestämmelserna eller förorsaka störningar,

3) elutrustning som avses i 14 § och som

konstaterats eller som på sannolika grunder misstänks ha fungerat eller fungera i strid med bestämmelserna eller förorsaka störningar, eller

4) en radioanläggning som saluförs eller som skall släppas ut på marknaden.

Kontrollören har också rätt att få tillträde till den plats där det på sannolika grunder misstänks att det finns anläggningar som avses i 1 mom. Kontroll får dock inte utföras på en hemfridsskyddad plats, om det inte finns särskilda skäl att misstänka överträdelser av 39 § 1 mom. 1, 2 eller 3 punkten eller 38 kap. 5—7 § strafflagen.

Den som innehar, använder eller äger en radioanläggning skall på begäran av kontrollören uppvisa det radiotillstånd han eller hon förfogar över.

32 §

Undersökning av radioanläggningar

Om det på sannolika skäl misstänks att 19 §, 22 § 2 mom. eller 23 § har överträtts, har kontrollören rätt att ta anläggningen och dess dokument för undersökning och förbjuda att anläggningen används, saluförs, överlåts, går förlorad eller förstörs under den tid undersökningen pågår. Undersökningen skall företas utan dröjsmål. Den av vilken anläggningen har tagits för undersökning skall ges ett intyg av vilket framgår den egendom som tagits för undersökning och orsaken till att den tagits för undersökning.

Om den radioanläggning som har tagits för undersökning uppfyller kraven enligt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och anläggningens värde har sjunkit på grund av undersökningen, skall till ägaren på yrkande betalas en ersättning för anläggningen som motsvarar det gängse priset.

Om en radioanläggning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket förplikta tillverkaren eller importören att ersätta undersökningskostnaderna och dra bort radioanläggningarna från marknaden.

33 §

Avhjälpan av störningar

Om en radioanläggning stör radiokommunikation i säkerhetssyfte, skall användningen av radioanläggningen genast avbrytas.

Om en radiosändare stör radiokommunikationen eller andra radioanläggningar, skall radiosändarens innehavare och ägare avhjälpa eller begränsa störningen. Om störningen beror på tekniska egenskaper hos en radiomottagare, ansvarar radiomottagarens innehavare och ägare för att störningen avhjälps. Kommunikationsverket kan bestämma vilka andra åtgärder som gäller en radioanläggnings tekniska egenskaper eller användningen av den som en radioanläggnings innehavare och ägare skall vidta för att förebygga och begränsa störningar och deras verkningar.

Om både den radioanläggning som förorsakar störningar och den radioanläggning som störs stämmer överens med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och om störningarna inte är ringa, ger Kommunikationsverket parterna ett förslag till åtgärder genom vilka störningarna kan avhjälpas eller verkningarna begränsas.

Om parterna inte kan komma överens om de åtgärder som behövs för att avhjälpa störningarna eller om beloppet eller fördelningen av de kostnader som föranleds av åtgärderna, skall Kommunikationsverket avgöra saken.

Det förfarande som avses i 2—4 mom. tillämpas även när en radioanläggning orsakar störningar i telenätet eller för teleterminalutrustning eller elanläggningar vilkas störningstolerans stämmer överens med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

34 §

Förhindrande av störningar

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av en radioanläggning, om anläggningen har orsakat skadliga störningar eller om det på sannolika grunder kan antas att den orsakar skadliga störningar.

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av en radioanläggning också om den på sannolika grunder kan antas orsaka störningar i den i 6 § avsedda planerade användningen av radiofrekvenser.

Kommunikationsverket har rätt att kontrollera en radioanläggning, om det på sannolika grunder misstänks att den strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om det konstateras att en radioanläggning eller användningen av den på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller att anläggningen kan orsaka skadliga störningar, kan Kommunikationsverket tillfälligt sätta radioanläggningen ur funktion, om detta kan ske utan att den som innehar radioanläggningen förorsakas oskälig olägenhet eller skada med hänsyn till omständigheterna.

35 §

Handräckning

Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen, tullmyndigheterna, gränsbevakningsväsendet och sjöfartsverket för övervakningen av iakttagandet av och för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om det finns vägande skäl att misstänka att ett brott som avses i 38 kap. 7 § strafflagen eller i 39 § 1 mom. 2 eller 3 punkten i denna lag har begåtts på en plats som omfattas av hemfriden får utan hinder av 5 kap. 1 § 1 mom. och 10 § 1 mom. tvångsmedelslagen (450/1987) husrannsakan och kroppsvisitation företas för eftersökning av lagstridiga radioanläggningar eller för utredning av brott.

36 §

Tvångsmedel

Kommunikationsverket kan ge den som bryter mot denna lag eller de bestämmelser eller tillståndsvillkor som utfärdats med stöd av den en anmärkning och ålägga denne att rätta sitt fel eller sin försummelse.

Kommunikationsverket kan förstärka en förpliktelse enligt 1 mom. med vite eller med

hot om att verksamheten avbryts, om föreläggande av vite eller hot om avbrytande är nödvändigt på grund av felets eller försummelsens skadlighet.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

37 §

Radiokommunikationens konfidentiella natur

Radiokommunikation är konfidentiell, om den inte är avsedd för allmän mottagning.

Den som har tagit emot eller annars fått kännedom om en konfidentiell radiosändning som inte är avsedd för honom eller henne får inte orättmätigt röja eller utnyttja uppgifter om innehållet i sändningen eller om dess existens.

Vad som föreskrivs i 2 mom. hindrar inte att uppgifter om en konfidentiell radiosändnings existens och dess identifieringsuppgifter lämnas till Kommunikationsverket, om det är nödvändigt för att identifiera och lokalisera störningar av radiokommunikationen, avhjälpa eller begränsa störningar eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal. Uppgifter om innehållet i en konfidentiell radiosändning får lämnas bara om det är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 2 mom. döms enligt 38 kap. 2 § 2 mom. strafflagen, om gärningen inte är straffbar enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans än i 38 kap. 1 § strafflagen.

38 §

Tystnadsplikt

De uppgifter om en konfidentiell radiosändning som Kommunikationsverket har fått med stöd av 30 § 1 mom. och 37 § 3 mom. skall hållas hemliga.

Vad som föreskrivs i 1 mom. hindrar inte att identifieringsuppgifter lämnas ut till en annan myndighet, om det är nödvändigt för

att utreda eller vidta åtgärder för väckande av åtal för ett brott som gäller störningar eller för att avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikationen.

Angående förbudet att utnyttja uppgifter som avses i 1 mom. samt angående straff för brott mot tystnadsplikten och förbudet att utnyttja uppgifter gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

39 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen

1) innehar eller använder en radiosändare utan radiotillstånd eller använder en radiosändare utan föreskriven behörighet eller kompetens,

2) bryter mot bestämmelser eller förbud om förhindrande eller begränsning av störningar,

3) bryter mot bestämmelserna om import, försäljning, saluföring, överlåtelse eller ställande till påseende av en radioanläggning eller mot ett förbud som utfärdats då en radioanläggning tagits för undersökning, eller

4) bryter mot bestämmelserna om säkerställande av en radioanläggnings överensstämmelse eller om den förvaring av dokument som har samband med detta eller mot bestämmelserna om utsläppande på marknaden, märkning eller meddelande om användningsändamål,

skall för *brott mot radiolagen* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

Den som bryter mot ett förbud som har meddelats eller en förpliktelse som har ålagts med stöd av denna lag och som förstärkts med vite eller hot om att verksamheten avbryts, kan inte med stöd av 1 mom. dömas till straff för samma gärning.

40 §

Ändringsökande

I Kommunikationsverkets beslut får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Kommunikationsverket kan i sitt beslut bestämma att beslutet skall iaktas trots

att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

41 §

Bedömningsorgan

Kommunikationsministeriet utser på ansökan ett eller flera bedömningsorgan. Bedömningsorganet har till uppgift att lämna utlåtanden om radioanläggningars överensstämmelse, bestämma om särskilda radiotestsekvenser samt godkänna och övervaka kvalitetssäkringssystem för radioanläggningar. Bedömningsorganet kan utses för viss tid. I ansökan skall sökanden lägga fram de uppgifter som ministeriet har begärt och som behövs för handläggningen av ansökan.

Bedömningsorganet skall vara oberoende av tillverkarna av radioanläggningar i funktionellt och ekonomiskt hänseende. Det skall ha en ansvarsförsäkring eller något annat motsvarande arrangemang som är tillräckligt med tanke på verksamhetens omfattning och tillgång till tillräckligt med yrkeskunniga anställda samt sådana system, anordningar och redskap som behövs för verksamheten.

Kommunikationsministeriet utövar tillsyn över bedömningsorganens verksamhet. Bedömningsorganen skall anmäla sådana ändringar i sin verksamhet som kan påverka deras förutsättningar att vara bedömningsorgan. Om ett bedömningsorgan inte längre uppfyller föreskrivna krav eller bryter mot bestämmelserna kan kommunikationsministeriet återkalla beslutet att utse organet.

Närmare bestämmelser om kraven på bedömningsorganen samt om de dokument som påvisar att kraven uppfylls och som skall fogas till ansökan utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

42 §

God förvaltning och rättsskydd i bedömningsförfarandet

När bedömningsorganet fullgör sina i 41 § 1 mom. avsedda uppgifter skall det iaktta lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, lagen om delgivning i förvaltnings-

ärenden (232/1966), lagen om översändande av handlingar (74/1954) och språklagen (148/1922).

Rättelse i ett beslut av ett bedömningsorgan om kvalitetssäkringssystemet för en radioanläggning kan sökas hos Kommunikationsverket. Yrkande på rättelse skall framställas inom 30 dagar från delgivningen av beslutet. Ändring i ett beslut som meddelats med anledning av ett yrkande på rättelse får sökas på det sätt som föreskrivs i 40 §.

43 §

Maskinellt undertecknande

Radiotillstånd, beslut om frekvensreservering, behörighetsbevis, kompetensbevis och beslut om radiostationers identifieringssignaler vilka ges i form av en handling som framställts med hjälp av automatisk databehandling kan undertecknas maskinellt.

6 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

44 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 16 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Genom denna lag upphävs radiolagen av den 10 juni 1988 (517/1988) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

45 §

Övergångsbestämmelser

Tillstånd för radiosändare, radiostationers identifieringssignaler samt behörighetsbevis och kompetensbevis vilka beviljats innan denna lag träder i kraft gäller alljämt under den tid som anges i dem.

Utan hinder av det som bestäms i 19 § 1, 2 och 4 mom. får radioanläggningar som har släppts ut på marknaden enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft användas, saluföras, säljas och överlåtas också på något annat sätt, trots att anläggningarna inte uppfyller kraven i denna lag eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1016

L a g

om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet

Given i Helsingfors den 16 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 8 §
och
ändras 7 § 3 mom. som följer:

7 §

*Rätt att utöva televisions- och radio-
verksamhet*

radioverksamhet utan koncession på de fre-
kvenser som har reserverats för bolaget i den
plan som avses i 6 § radiolagen (1015/2001).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Rundradion Ab får utöva televisions- och

Helsingfors den 16 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1017

L a g**om ändring av lagen om posttjänster**

Given i Helsingfors den 16 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 6 april 2001 om posttjänster (313/2001) 13 § 2 mom., 14 § 2 mom.,
17 § 3 mom., 18 §, 23 § 1 mom., 24 § 4 mom., 27 § 3 mom., 28 § 3 mom., 30 § 2 mom.,
31 och 32 §, 33 § 1 och 2 mom., 37—39 § och 42 § 2 mom., samt
fogas till lagen ett nytt 5 a kap. och en ny 38 a § som följer:

13 §

*Undantag från insamlings- och utdelnings-
täthet*

Postföretagen skall varje år tillstålla Kom-
munikationsverket en utredning om antalet
hushåll som avses i 1 mom. Begränsningen
kan i hela landet omfatta högst 300 hushåll.
Kommunikationsverket skall vid behov
avgöra vilka hushåll som omfattas av det
undantag som gjorts från insamlings- och
utdelningstätheten.

14 §

Utdelningsplaner och utdelningsavtal

Kommunikationsverket meddelar vid be-
hov mera detaljerade allmänna anvisningar
om placeringen av anordningar och mindre
konstruktioner för mottagning och utdelning
av brev försändelser.

17 §

Rätten att öppna försändelser

Ett postpaket får, i närvaro av en annan
person, öppnas av en person som Kommu-
nikationsverket har bemyndigat för denna
uppgift. Innehållet i ett öppnat postpaket får
inte granskas mera än vad som är nödvändigt
med beaktande av orsaken till att det öppnas.
På ett öppnat postpaket skall göras anteck-
ningar som bestäms av Kommunikationsver-
ket. Om öppnandet skall sättas upp ett
protokoll som skall undertecknas av dem som
har deltagit i öppnandet och tillställas Kom-
munikationsverket. På en person som är
anställd hos ett postföretag tillämpas bestäm-
melserna om straffrättsligt tjänsteansvar då
han eller hon utför uppgifter som nämns i
denna paragraf.

18 §

Utredning av mottagaren

Ett postföretag skall försöka reda ut vem

som är den rätta mottagaren av en försändelse som sannolikt är avsedd att vara personlig. Om det trots försök inte går att få reda på mottagaren, skall försändelsen returneras till avsändaren. Om det inte går att få reda på någondera, skall postföretaget omedelbart sända försändelsen till Kommunikationsverket för behandling. En postförsändelse vars innehåll sannolikt är förskämt får dock förstöras. Ett postföretag är dock inte skyldigt att sända sådana öppna försändelser till Kommunikationsverket som det uppenbarligen inte går att hitta uppgifter på som främjar utredandet av avsändaren eller mottagaren.

En försändelse som mottagaren inte har velat ta emot returneras till avsändaren.

Ett postföretag får förstöra andra postförsändelser än sådana som sannolikt är avsedda att vara personliga, när de inte kan frambefordras till mottagaren eller denna inte har velat ta emot dem och när postföretaget inte har kommit överens med avsändaren om returnering av försändelserna.

23 §

Beslut av kommunens byggnadstillsynsmyndighet om placering av postlådor samt ersättningskyldighet

Om parterna inte kommer överens om hur postlådorna skall placeras, bestämmer kommunens byggnadstillsynsmyndighet detta med beaktande av hur platsen i fråga används i övrigt och vilka krav en ändamålsenlig postverksamhet ställer. I avgörandet skall kommunens byggnadstillsynsmyndighet också beakta de allmänna anvisningar som Kommunikationsverket har meddelat med stöd av 14 §.

24 §

Leveransvillkor

Innan ett postföretag tar i bruk de leveransvillkor som är avsedda för hushållen, skall de tillställas Kommunikationsverket för godkännande. Kommunikationsverket avgör

saken efter att ha mottagit konsumentombudsmannens tillstyrkande ställningstagande. Kunderna skall informeras om nya leveransvillkor minst en månad innan de träder i kraft.

27 §

Kostnadsredovisning

Den som tillhandahåller samhälls- och offentlig posttjänst skall tillstålla Kommunikationsverket beskrivningar av redovisningssystemen.

28 §

Samarbetsplikt

Avtalsvillkoren mellan postföretagen skall vara opartiska och rimliga. Ett avtal skall innehålla överlåtelsevillkoren och grunderna för prissättningen. I avtalet skall de kvalitetskrav som föreskrivs i denna lag iakttas. Postföretaget skall sända avtalet till Kommunikationsverket som anses ha godkänt avtalet, om det inte har meddelat något annat inom en månad efter mottagandet av avtalet. Om Kommunikationsverket anser att avtalet inte uppfyller de krav som föreskrivs i detta moment eller på något annat ställe i lagen, kan Kommunikationsverket sätta ut en rimlig tid inom vilken avtalet skall ändras.

30 §

Allmän styrning, utveckling och tillsyn

Kommunikationsverket skall utöva tillsyn över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den iakttas. Kommunikationsverket skall varje år publicera en berättelse över hur de kvalitetsnormer som anges i 5 § har iakttagits.

31 §

Tillsynsavgifter

De avgifter som skall tas ut av postföretagen för den tillsyn Kommunikationsverket

utövar och som avpassas enligt omsättningen av den verksamhet som avses i denna lag fastställs av kommunikationsministeriet enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Avgifterna skall fastställas så att de täcker kostnaderna för myndighetsverksamheten.

32 §

Rätt till information

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket har utan hinder av vad som någon annanstans i lag bestäms om sekretess för handlingar rätt att av postföretagen för skötseln av de uppgifter som avses i denna lag få behövlig information om postföretagens ekonomi och deras verksamhet enligt denna lag.

5 a kap.

Uppgifter i anslutning till säkerställandet av postgången

32 a §

Kommunikationsverkets uppgifter i anslutning till säkerställandet av postgången

Säkerställandet av postgången hör till Kommunikationsverkets uppgifter. Kommunikationsverket skall försöka reda ut mottagaren eller avsändaren till en postförsändelse som ett postföretag har sänt till verket i överensstämmelse med 18 § 1 mom.

Kommunikationsverket har i anslutning till sin uppgift att säkerställa postgången rätt att öppna ett slutet brev, om

1) det är nödvändigt för att reda ut mottagaren för att försändelsen skall kunna frambefordras eller avsändaren för att försändelsen skall kunna returneras, eller

2) det finns skäl att misstänka att försändelsen kan orsaka fara för hälsa eller egendom.

Kommunikationsverket har i anslutning till sin uppgift att säkerställa postgången rätt att öppna ett postpaket, om

1) försändelsen är skadad och det är nödvändigt att öppna den för att skydda innehållet eller konstatera dess skick,

2) det finns skäl att misstänka att försän-

delsen kan orsaka fara för hälsa eller egendom, eller

3) det är fråga om en försändelse som postföretaget varken har kunnat frambefordra till mottagaren eller returnera till avsändaren.

Vid Kommunikationsverket får den som sköter uppgifter i anslutning till säkerställandet av postgången öppna en postförsändelse endast i närvaro av en annan person. Innehållet i en öppnad postförsändelse får inte granskas mera än vad som är nödvändigt med beaktande av orsaken till att den öppnas. På en öppnad försändelses omslag eller i en särskild bilaga som följer med försändelsen skall antecknas orsaken till att försändelsen har öppnats, tid och plats för öppnandet samt den bestämmelse som öppnandet grundat sig på. Anteckningen skall undertecknas av dem som verkställt öppnandet. Om öppnandet skall också sättas upp ett protokoll som avses i 17 §.

32 b §

Returnering av försändelser till postföretag

Om en öppnad försändelse innehåller uppgifter som gör det möjligt att vidarebefordra den, skall Kommunikationsverket returnera försändelsen jämte anteckningarna om öppnandet till postföretaget. För säkerställande av förtroligheten skall försändelsen returneras sluten. Till postföretaget skall också sändas i försändelsen påträffade adressuppgifter eller andra sådana uppgifter med vilkas hjälp försändelsen kan vidarebefordras.

Postföretaget skall vidarebefordra den av Kommunikationsverket returnerade försändelsen jämte anteckningar om öppnandet, om det går att reda ut mottagaren eller avsändaren på basis av uppgifterna i försändelsen.

Postföretagen kan ta ut en avgift för ny befordran och returnering av paket samt för försändelser som skall återställas enligt bestämmelserna om distansförsäljning i 6 kap. konsumentskyddslagen (38/1978).

32 c §

Förvaring och förstörande av öppnade försändelser

Om det inte i en öppnad postförsändelse

finns uppgifter som gör det möjligt att vidarebefordra försändelsen, skall Kommunikationsverket förvara försändelsen i sex månader. Förvaringstiden räknas från den dag då försändelsen öppnades.

Om en i 18 § avsedd försändelses mottagare eller avsändare inte har kunnat redas ut inom förvaringstiden på sex månader, skall försändelsen förstöras på lämpligt sätt och så att förtroligheten skyddas. Om försändelsen innehåller annat än ett meddelande som är avsett att vara personligt, kan det övriga innehållet säljas på lämpligt sätt.

Medel som influtit vid försäljning av innehållet i en försändelse skall redovisas till Kommunikationsverket minskade med kostnaderna för försäljningen. Också pengar som finns i en försändelse skall redovisas till Kommunikationsverket.

En försändelse får förstöras utan iakttagande av den i 1 mom. nämnda tiden, om det är fråga om

- 1) en försändelse vars innehåll sannolikt har förskämts,
- 2) en försändelse vars innehåll kan orsaka fara för hälsa eller egendom, eller
- 3) en försändelse som uppenbarligen inte är avsedd att vara personlig eller som det av något annat motsvarande skäl är uppenbart onödigt att förvara.

32 d §

Tjänsteansvar

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar skall också tillämpas på en person som står i ett annat anställningsförhållande än tjänsteförhållande eller motsvarande anställningsförhållande till Kommunikationsverket då han eller hon utför uppgifter i anslutning till säkerställandet av postgången.

32 e §

Undantag från offentligheten för myndighetshandlingar och tystnadsplikt

Postförsändelser och handlingar i dem som Kommunikationsverket har i sin besittning och som detta fått när det handhaft sitt uppdrag enligt detta kapitel, skall hållas hemliga.

Anställda vid Kommunikationsverket får inte röja sådan information om postförsändelser eller deras innehåll som de fått när de handhaft ett uppdrag enligt detta kapitel. Angående tystnadsplikt, förbud mot utnyttjande och brott mot tystnadsplikten gäller vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Utan hinder av vad som bestäms i denna paragraf får Kommunikationsverket till ett postföretag lämna ut uppgifter ur protokoll över öppnande av postförsändelser, om detta behövs för att främja att en försändelses rätta mottagare eller avsändare blir utredd.

32 f §

Kommunikationsverkets kostnader

När den i 31 § avsedda tillsynsavgift som skall tas ut hos postföretagen fastställs skall också beaktas de kostnader som uppgifterna i anslutning till säkerställandet av postgången orsakar Kommunikationsverket.

33 §

Tvångsmedel

Om ett postföretag bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket ålägga postföretaget att rätta sitt fel eller sin försummelse.

Kommunikationsverket kan för att förstärka ett beslut som avses i 1 mom. förelägga vite eller hot om att verksamheten helt eller delvis avbryts eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad så som bestäms i viteslagen (1113/1990).

37 §

Avgörande av tvister

Den som är missnöjd med ett postföretags utdelningsplan som utarbetats med stöd av 14 § eller med postutdelningen, kan föra ärendet till Kommunikationsverket för avgörande. Begäran om avgörande skall lämnas in till Kommunikationsverket inom sextio dagar efter att kännedom om omständigheten i fråga

erhållits. Den som önskar få avgörande av Kommunikationsverket i fråga om en omständighet som gäller honom eller henne själv skall ges information om hur begäran om avgörande görs.

Kommunikationsverkets beslutanderätt omfattar dock inte frågor som gäller avtalsrelationerna mellan postföretag och kunder eller ersättningsansvaret.

38 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som statsrådet, kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket och kommunens byggnadstillsynsmyndighet fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Statsrådet, kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket kan i sina beslut bestämma att beslutet skall följas innan det har vunnit laga kraft. Förvaltningsdomstolen kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet tills saken har avgjorts.

38 a §

Kommunikationsverkets rätt att överklaga

Kommunikationsverket har rätt att hos högsta förvaltningsdomstolen anföra besvär över beslut av en förvaltningsdomstol om förvaltningsdomstolen har upphävt Kommunikationsverkets beslut eller ändrat det.

Helsingfors den 16 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

7 kap.

Särskilda bestämmelser

39 §

Handräckning

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen, tullmyndigheterna och gränsbevakningsväsendet vid verkställandet av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

42 §

Frimärksutgivning och användning av portomärken

— — — — —
Kommunikationsverket kan vid behov meddela föreskrifter om formen för och placering på brev försändelse samt annan användning av portomärken som motsvarar frimärken.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Denna lag tillämpas också på sådana i 18 § avsedda försändelser och försändelser enligt 9 § postlagen (907/1993) som har lämnats in för befordran till ett postföretag före denna lags ikraftträdande.

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1018

Finansministeriets förordning

om ändring av 1 § finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet

Given i Helsingfors den 16 november 2001

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets beslut av den 28 december 1995 om deklarationsskyldighet (1760/1995) 1 § 1 mom., sådant det lyder i finansministeriets beslut 296/1997, som följer:

1 §

Skyldighet att deklarerera inkomster och avdrag

derna för avdraget och avdragets storlek. Inkomst och förmögenhet samt de avdrag, som görs på dessa meddelas med en cents noggrannhet.

I skattedeklaration eller i en bilaga till den skall enligt inkomstslag, inkomstkällor och förmögenhetsgrupper samt i övrigt tillräckligt specificerat antecknas de skattepliktiga inkomsterna och tillgångarna. I deklARATIONEN skall även med motsvarande specificering antecknas de avdrag som den skattskyldige önskar räkna sig till godo och som kan beaktas endast under förutsättning att den skattskyldige lämnar en utredning om grun-

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Den skall tillämpas första gången vid beskattningen för 2002.

Om skattedeklaration görs i euro för tiden före skatteåret 2002, skall inkomst och förmögenhet samt de avdrag som görs på dessa meddelas med en cents noggrannhet.

Helsingfors den 16 november 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Matti Halén

Nr 1019

Finansministeriets förordning**om ändring av 4 § finansministeriets beslut om betalningsställen för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring**

Given i Helsingfors den 16 november 2001

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets beslut av den 24 januari 1996 om betalningsställen för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring (72/1996) 4 § som följer:

4 §

Ersättning för dataöverföring

För varje uppburna skatterat beträffande vilken skatteverket tillställs eller förmedlas ett maskinläsbart betalningsmeddelande skall penninginrättningen betalas 14 cent i ersättning för dataöverföring. Om penninginrättningen förutom det maskinläsbara betalningsmeddelandet tillställer länsskatteverket ett verifikat över den uppburna raten är ersättningen dock 30 cent.

Om penninginrättningen till länsskattever-

ket förutom det maskinläsbara betalningsmeddelandet förmedlar ett datameddelande om högst 70 tecken som matats in från betalningsverifikatet eller som kunden förmedlat till sin bank är ersättningen 35 cent och för ett datameddelande om högst 140 tecken 50 cent. Ersättningen för ett verifikat som sänds i stället för ett i detta moment avsett meddelande i maskinläsbar form är 42 cent.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 16 november 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Matti Halén

Nr 1020

Finansministeriets förordning**om ändring av finansministeriets beslut om betalning av vissa skatter och återbärningar**

Given i Helsingfors den 16 november 2001

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets beslut av den 4 maj 1999 om betalning av vissa skatter och återbärningar (582/1999) 1 § 1 och 2 mom., 4 § 1 mom., 5 § 1 och 4 mom. och 9 § som följer:

1 §

Kvarskatt enligt lagen om beskattningsförfarande

Stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt den försäkrades sjukförsäkringspremie uppbärs i två rater. Är det belopp som skall betalas vid uppbörden mindre än 170 euro skall det betalas på en gång vid uppbörden av den första raten. Förfallodagarna bestäms varje år särskilt.

Om skatt har nedsatts genom beslut av skatteverket, skatterättelsenämnden eller besvärinstansen, skall nedsättningen av det belopp som betalas vid uppbörden i första hand beaktas i den andra raten. Om beslutet om nedsättning av det belopp som enligt 1 mom. skall betalas i två rater har sänts till den skattskyldige senast två veckor före förfalldagen för den första raten, skall ett belopp som överstiger 85 euro likväl betalas i två lika stora rater.

4 §

Fastighetsskatt

Fastighetsskatten uppbärs i två rater. Är det

belopp som skall betalas vid uppbörden mindre än 170 euro, skall det betalas på en gång vid uppbörden av den första raten. Förfallodagarna bestäms varje år särskilt.

5 §

Skatt på arv och gåva

Skatt på arv och gåva uppbärs i två rater. Den första raten skall betalas senast första dagen i den kalendermånad som börjar närmast efter förloppet av tre månader från början av den månad som följer närmast på dagen för verkställandet av arvs- eller gåvo-beskattningen, och den andra raten senast första dagen i den kalendermånad som börjar närmast efter förloppet av fem månader från början av den månad som följer närmast på dagen för verkställandet av arvs- eller gåvo-beskattningen. Är arvs- eller gåvoskattens belopp mindre än 500 euro, skall det betalas på en gång vid uppbörden av den första raten.

Om skatt som avses i 1 eller 3 mom. har nedsatts genom beslut av skatteverket, skatterättelsenämnden eller besvärinstansen, skall nedsättningen av det belopp som betalas vid uppbörden i första hand beaktas i den

andra raten. Om beslutet om nedsättning av ett belopp som skall betalas i två rater har sänts till den skattskyldige senast två veckor före förfallodagen för den första raten, skall ett belopp som överstiger 250 euro likväl betalas i två lika stora rater.

uppbärs i lika stora rater, om inte något annat följer av en nedsättning av skatten enligt detta beslut. Den rest som blivit över efter uppdelningen av skatten i rater införs i den första raten.

9 §

Fördelning av skatten på rater

Skatter som skall uppbäras i flera rater

Helsingfors den 16 november 2001

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Förordningen tillämpas på skatter och avgifter som debiteras den 1 januari 2002 och därefter.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Matti Halén

Nr 1021

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 13 november 2001

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 kap. lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Utrikesministeriet har fattat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Utrikesministeriets beslut om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänstemän inom utrikesrepresentationen	60	13.11.2001	1.1.2002

Beslutet har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från utrikesministeriet, PB 176, 00161 Helsingfors, tfn (09) 1341 5339.

Helsingfors den 13 november 2001

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Avdelningschef Pekka Wuoristo